

רע"פ 9514/17 - מחמוד חאזם חטיב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9514/17

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מחמוד חאזם חטיב

נ ג ד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 03.10.2017 (סגן הנשיא א' הלמן
והשופטים י' שטרית וס' דבור) בתיק ע"פ
26327-05-17

בשם המבקש: עו"ד בדר אלדין אגבאריה

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (סגן הנשיא א' הלמן והשופטים י' שטרית; ס' דבור) בע"פ 26327-05-17 מיום 3.10.2017, במסגרתו נדחה ערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום בנצרת (השופטת ד' שרון-גרין) בת"פ 49028-07-14 ואח' מיום 25.5.2016, ועל גזר דינו מיום 8.1.2017 ויום 29.3.2017.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות של השתתפות בהתקהלות אסורה, המשך התפרעות לאחר הוראת פיזור וניסיון תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיפים 151, 155 ו-273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). על פי עובדות כתב האישום, השתתף המבקש ביום 21.7.2014 בהתקהלות אסורה בנצרת, שהחלה בתהלוכה מאושרת שמטרתה הפגנת הזדהות נגד מבצע צוק איתן. במסגרת ההתקהלות האסורה, יידה המבקש אבן לעבר כח משטרה שהיה במקום, כמפורט בכתב האישום.
3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירות שיוחסו לו, למעט בעבירת המשך התפרעות לאחר פיזור שהומרה בעבירת השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק. בית משפט השלום דחה את גרסתו של המבקש לאירועים וקבע כי עדותו "הותירה רושם שלילי" והיתה "רצופה סתירות, התחמקויות ושינויי גרסאות". זאת לעומת גרסאות עדי התביעה, אותם קיבל בית המשפט כמהימנות.
4. ביום 8.1.2017 ניתן גזר הדין, במסגרתו הוטלו על המבקש העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר בפועל, שהומר מאוחר יותר לעבודות שירות; 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על העבירות בהן הורשע או כל עבירה מסוג פשע או עוון שעונשה למעלה מ-10 חודשים מתוך סימנים א', א'1, א'2 ו-ב' לפרק ח' לחוק, וכן כל עבירת אלימות פיזית; תשלום קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר; התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ לפיה לא יעבור המבקש במשך שנתיים על העבירות שהוזכרו לעיל.
5. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שנדחו טענותיו בדבר אי-מהימנות עדי התביעה וטענתו להגנה על הצדק. כמו כן, נקבע כי בית משפט השלום ביסס את הכרעת דינו על קביעות שבעובדה וממצאי מהימנות, בהן לא נהגת ערכאת הערעור להתערב אלא בנסיבות חריגות ומיוחדות. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי בחן את הראיות שהובאו בפני בית משפט השלום בעניין זיהויו של המבקש כמי שיידה אבן לעבר כח המשטרה, אך לא מצא כי "בפנינו מקרה חריג, שבו על ערכאת הערעור להתערב", כלשונו. באותו אופן, נדחה הערעור על גזר הדין, תוך שבית המשפט המחוזי מציין כי "העונש שהוטל על המערער 2 [המבקש בעניינו - י' א'] איננו חמור".

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשה המונחת לפני, חוזר המבקש על עיקרי טענותיו. לשיטתו, בעדות אחד השוטרים שהיה עד התביעה המרכזי (לטענת המבקש) נפלו פגמים וסתירות מהותיות, להם לא ניתנה התייחסות הולמת על ידי בית משפט השלום.
7. בנוסף, טוען המבקש כי המאמץ שעשה בכדי להשיג את צילומי מצלמות האבטחה ממקום האירוע מעיד על חפזות, שאם לא כן לא היה טורח בכך.
8. בנסיבות האמורות, טוען המבקש כי אין די בראיות שהובאו לפני הערכאות הקודמות בכדי להרשיעו בעבירות בהם הואשם, ולכן יש לזכותו בטענת הגנה מן הצדק, שכן רק הוא ועוד שמונה נעצרו מתוך מאות מפגינים שנכחו באירוע.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, אני סבור כי דין הבקשה להידחות.

10. הבקשה שלפני אינה מעוררת טענה עקרונית בעלת חשיבות כללית - ציבורית או משפטית, ומתמקדת בטענותיו של המבקש לגבי קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות של בתי המשפט קמא. בכך די כדי לדחות את הבקשה.

11. עוד אוסיף ואציין כי לאחר שבית משפט השלום קבע באופן נחרץ בנושא מהימנות העדים שהעידו לפניו, אין אני מוצא מקום להתערב בקביעות אלה. מצטרף אני למסקנתו של בית המשפט המחוזי, אשר נמנע מלשנות מקביעה מבוססת ומנומקת זו, וזאת בין היתר מהטעם שהתערבותה של ערכאת ערעור בממצאי מהימנות ועובדה אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית, תיעשה במקרים חריגים ומצומצמים בלבד, לא כל שכן עת עסקינן בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו: רע"פ 6466/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.9.2017); רע"פ 1305/17 קסאו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (4.4.2017); רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.1.2017)).

12. לאור זאת, נדחית גם טענת המבקש להגנה מן הצדק.

13. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התשע"ח (7.12.2017).

שׁוֹפֵט